

Teresa Mañé i Miravet, γνωστή και ως Soledad Gustavo, αναρχική παιδαγωγός, συγγραφέας και αγωνίστρια (1865-1939)

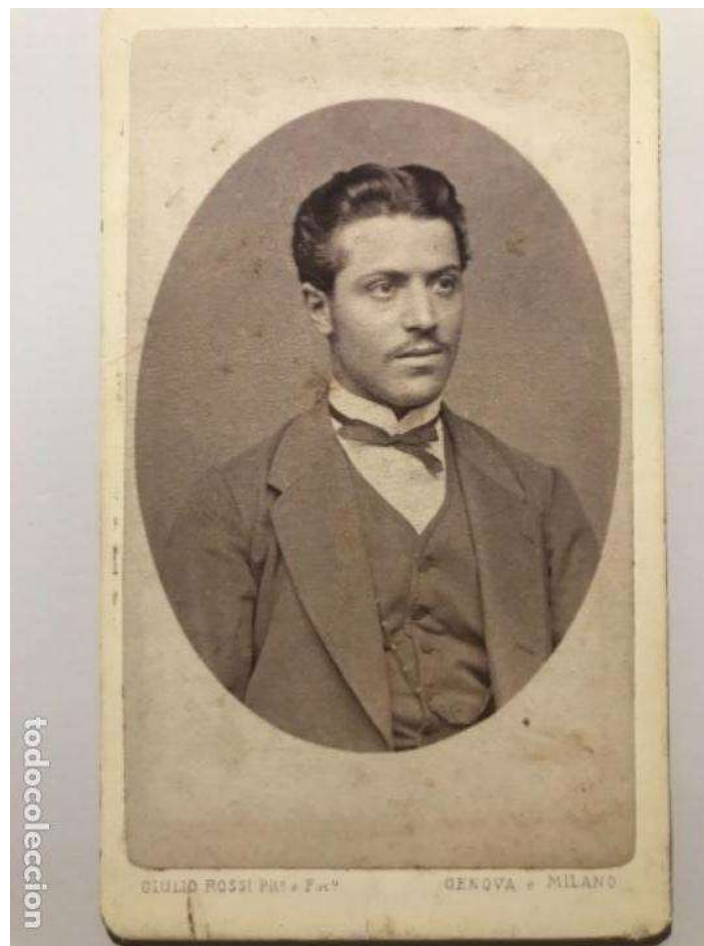

Η Teresa Mañé i Miravet, γνωστή και με το ψευδώνυμο Soledad Gustavo, ήταν αναρχική παιδαγωγός, συγγραφέας και αγωνίστρια. Υπήρξε σύντροφος του Juan Montseny Carret¹, γνωστού ως Federico Urales (εκδότης της La Revista Blanca), και μαζί κάναν την Federica Montseny.

Η Soledad γεννήθηκε το 1865 στο Cubelles από μία εύπορη οικογένεια και μεγάλωσε στην Vilanova i la Geltrú. Σπούδασε παιδαγωγικά το 1883 στη Βαρκελώνη στη σχολή Tramuntana de Sanfe και συνδέθηκε με το Centro Democrático Federalista (Δημοκρατικό Ομοσπονδιακό Κέντρο). Το 1886, με τη βοήθεια του Bartomeu Gabarró i Borràs, δημοσιογράφου, ελευθεριακού παιδαγωγού και αντικληρικού αρθρογράφου, άνοιξε το πρώτο σχολείο στη Vilanova και χρόνια αργότερα ένα δεύτερο στο Reus. Συμμετείχε στη Συνομοσπονδία Αντικληρικών Εκπαιδευτικών της Καταλονίας. Η Soledad προώθησε την ελευθεριακή εκπαίδευση πολύ πριν την [Escuela Moderna](#) του Francesco Ferrer i Guardia.

¹ Το 1888 είχε οριστεί γραμματέας της Εθνικής Ομοσπονδίας εργατών σε τούνελ. Από την Μαδρίτη το 1898 ξεκίνησε να εκδίδει την αναρχική εφημερίδα «La Revista Blanca». Δούλευε στις αγροκαλλιέργειες και επίσης έγραφε ποίηση, μυθιστορήματα, δοκίμια, θεατρικά (La Novela Ideal – 1925, La Novela Libre – 1929, El Luchador - 1931). Το 1914 δήλωσε υπέρ της συμμετοχής της Ισπανίας στον Α Παγκόσμιο Πόλεμο. Το 1923 με την Soledad και την κόρη τους Federica άρχισαν να δουλεύουν μια αναθεωρημένη έκδοση της La Revista Blanca. Το 1939 μαζί με την Soledad και την Federica διέφυγαν στην Γαλλία.

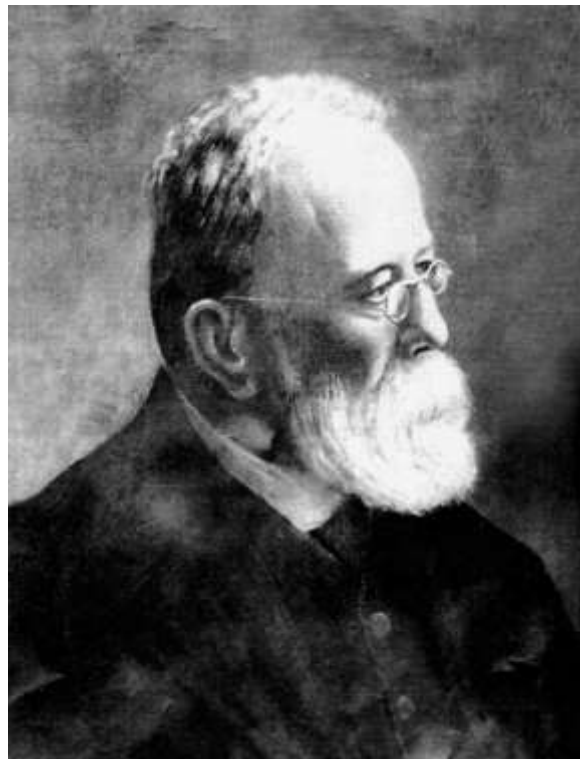
Bartomeu Gabarró i Borràs

Το 1891 η Soledad παντρεύτηκε με πολιτικό γάμο τον Juan Montseny, γνωστό και ως Federico Urales, και μετακόμισαν στο Reus όπου άνοιξαν ένα ελευθεριακό σχολείο για αγόρια και κορίτσια.

Joan Montseny (1864–1942)

Την ίδια περίοδο άρχισε να αρθρογραφεί στην τοπική εφημερίδα *El Vendaval* και στην *El Productor*, όπου ήρθε σε επαφή με τον αναρχισμό. Εκεί συνάντησε τον *Juan Montseny* και άλλους επιφανείς αναρχικούς της εποχής όπως οι *Anselmo Lorenzo*, *Fernando Tarrida del Mármol* και *José Llunas Rujals*, εκδότης της *La Tramontana*.

Anselmo Lorenzo (21 Απρίλη 1841- 30 Νοέμβρη 1914). Υπήρξε καταλυτική προσωπικότητα στη διαμόρφωση του ισπανικού αναρχικού κινήματος, γνωστός και ως «πνευματικός πατέρας του ισπανικού αναρχισμού»

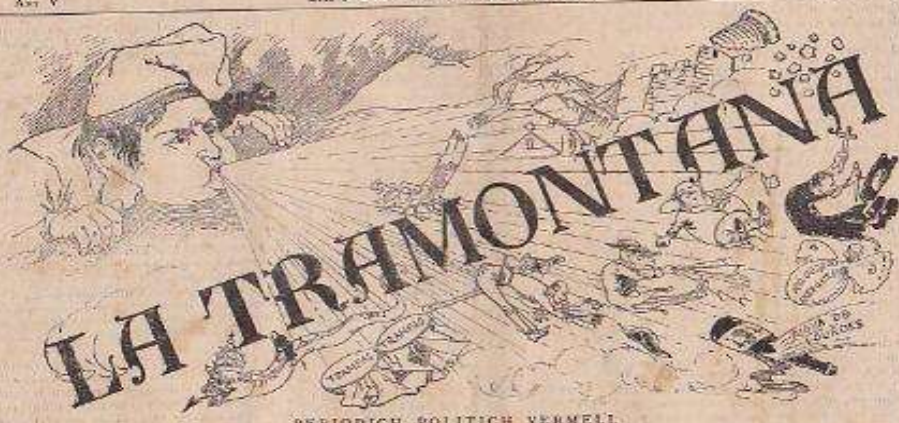
Μετά την επίθεση από άγνωστο στο *Corpus Christi* στη Βακελώνη τον Ιούνιο του 1896 και την κατάσταση που επακολούθησε στις φυλακές [Montjuich](#), το ζευγάρι μετά την σύλληψή τους απελάθηκαν. Πήγαν στο Λονδίνο αλλά επέστρεψαν ένα χρόνο αργότερα και συνέβαλαν στην εφημερίδα *Tierra y Libertad* και στην *La Revista Blanca*, στην οποία

η Soledad έγραφε φεμινιστικά άρθρα σχετικά με την γυναικεία χειραφέτηση. Σε αυτές αρθρογραφούσαν και οι Azorín, Baroja, Maeztu και Unamuno. Επίσης πρόσφερε και ως μεταφράστρια για κείμενα των Louise Michel, Gustavo de la Barre και Antonio Labriola. Το 1901 συμμετείχε στο συνέδριο των «Αθήναιων» (ελευθεριακές λέσχες) με τίτλο «Η Μελλοντική Κοινωνία». Το 1905 στη Μαδρίτη γεννιέται η Federica Montseny και η Soledad εγκαταλείπει τη Μαδρίτη λίγο μετά για να πάει στην Cerdanyola del Vallès, έξω από τη Βαρκελώνη, όπου συνέχισε να συμμετέχει ενεργά στα γεγονότα που ακολούθησαν: Την «Τραγική Εβδομάδα²» στη Βαρκελώνη και την εκτέλεση του φίλου της Francesco Ferrer i Guàrdia το 1909, την ίδρυση της CNT το 1910, την δικτατορία του Miguel Primo de Rivera (1923-1930), την ίδρυση της FAI το 1927, την Δεύτερη Δημοκρατία (1931-1939), το πραξικόπημα του Φράνκο και την Κοινωνική Επανάσταση (1936-1939).

Η Soledad μας άφησε παρακαταθήκη πολλά άρθρα και δημοσιεύσεις. Από τα πιο γνωστά ήταν το «Συνδικαλισμός και Αναρχία» και το «Πολιτική και Κοινωνιολογία».

Μετά την ήττα του 1939 όταν διέσχισε τα σύνορα έσπασε το πόδι της και μεταφέρθηκε σε νοσοκομείο στο Περπινιάν στη γαλλία. Εκεί έφυγε από καρκίνο 5 Φλεβάρη του 1939.

² (25 Ιούλη – 2 Αυγούστου 1909) όπου διαδραματίστηκαν βίαιες συγκρούσεις μεταξύ κράτους και εργατικής τάξης στη Βαρκελώνη και άλλες πόλεις της Καταλονίας, στην οποία έπαιξαν σημαντικό ρόλο οι αναρχικοί, οι σοσιαλιστές και οι δημοκρατικοί. Στον επίλογο των συγκρούσεων υπήρχαν 8 νεκροί και 124 τραυματίες μπάτσοι. Από τους διαδηλωτές 104–150 δολοφονήθηκαν. Περισσότερα από 1,700 άτομα δικάστηκαν σε στρατιωτικά δικαστήρια για «ένοπλη επανάσταση». 5 καταδικάστηκαν σε θάνατο και εκτελέστηκαν (ανάμεσά τους και ο Francesco Ferrer, ιδρυτής του Escuela Moderna), 59 καταδικάστηκαν σε ισόβια.

PERIODICH POLITICH VERMELL.

SALUT PÚBLICA # INTERESSOS POPULARS # ARTS Y LLETRES

PREUS DE VENTA
 25 cèntims. Una postal
 1.000 variats. a qualsevol
 Part d' Espanya amb tota regularitat d' 10 reials una postal
 1.000 variats.

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
 6- RONDA DE LA UNIVERSITAT - 6
 BARCELONA.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
 Per Espanya, postal a postal. ... a val d' un quart
 Postal de la Unió Postal. ... a 10. ... a 10.
 Demà abans de cada número sempre que se demanen
 les correspondències.

SUSCRIPCIÓ

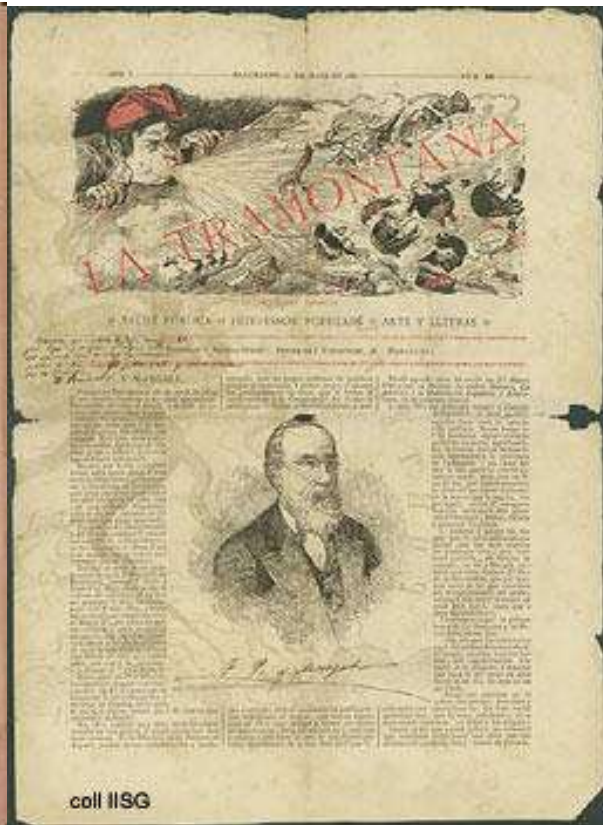
per afavorir les arts i treballadors de Catalunya

parlamentarisme, puig que cadí may los pases
 tats responen a lo que en bona lògica deuria

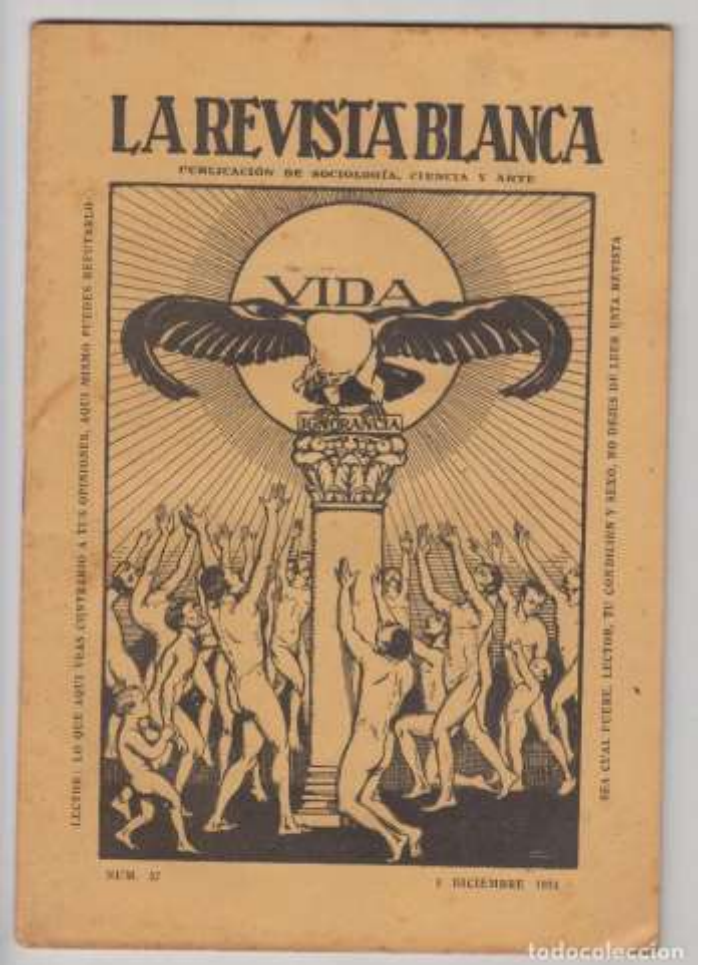
www.todocoleccion.net

Preu UN real
 www.todocoleccion.net

coll IISG

Πηγές: Tribuna Feminista, Libcom, Socialhistory, Todoscollection, Wikipedia,

Μετάφραση: Αναρχική Συλλογικότητα mAnifesto